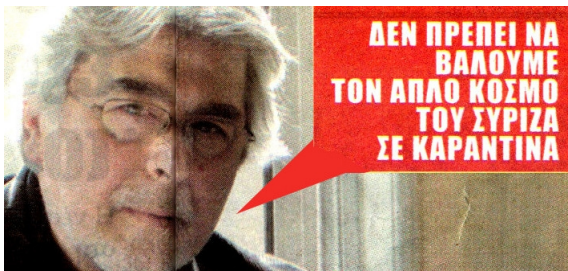

ΑΛΕΚΟΣ ΚΑΛΥΒΗΣ

«Να επανιδρύσουμε τη ριζοσπαστική και εξεγερτική Αριστερά»

Ο υπεύθυνος Γραφείου Τύπου της ΛΑΕ δηλώνει ότι για να πετύχει το νέο εγχείρημα πρέπει να διασφαλιστεί η μέγιστη δημοκρατική λειτουργία και ο έλεγχος των οργάνων, να απαλλαγεί από τον κυβερνητισμό και να αποστασιοποιηθεί από τον ευρωπαϊσμό και τη σοσιαλδημοκρατική αντίληψη

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ στον Β. ΚΑΤΣΟΡΙΔΑ
("Εξοδος 133", 18 Μαρτίου 2016, σελ. 8-9)

ΑΣ ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΜΕ από την εκλογική αναμέτρηση του περασμένου Σεπτεμβρίου και τα δυσμενή αποτελέσματα για τη ΛΑΕ. Πού οφείλεται η μη είσοδος της στη Βουλή; Η εντύπωση που δόθηκε τότε, αν και διαψεύστηκε πολύ σύντομα, ήταν ότι το εκλογικό σώμα στήριξε τη μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι πολίτες ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα μνημονιακά κόμματα και αμέσως μετά βγήκαν στους δρόμους. Η αντίφαση αυτή καταδεικνύει τη σύγχυση, την πόλωση και τη ρευστότητα της κατάστασης. Έχω τη γνώμη ότι η υπερψήφιση του ΣΥΡΙΖΑ από τους πολίτες δεν ήταν ψήφος έγκρισης, αλλά ψήφος ανοχής στο λιγότερο κακό. Φυσικά η μνημονιακή στροφή της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν ούτε προσωρινή ούτε τακτική κίνηση, αλλά στρατηγική επιλογή.

Η λαϊκή Ενότητα στις δεδομένες συνθήκες δεν μπορούσε αντικειμενικά να αποκτήσει δυναμική, ιδίως σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Υπήρξαν αναμφίβολα λάθη, αδυναμίες, έλλειψη σαφήνειας

στόχων και υποτίμηση των δυσκολιών. Η κατάσταση όμως σήμερα τροποποιείται ταχύτατα, δημιουργείται προοπτική μεγάλης έμπρακτης αμφισβήτησης, ενώ ο πολιτικός χρόνος γίνεται εξαιρετικά πυκνός. Συνεπώς τα πράγματα δεν πρέπει να τα βλέπουμε στατικά. Ο μεταλλαγμένος ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε μια μάχη στις εκλογές αλλά πιθανότατα θα χάσει τον πόλεμο.

Η ΛΑΕ παρουσιάστηκε σαν αριστερό αντιμνημονιακό μέτωπο που επιδιώκει να δημιουργήσει ένα μαζικό ταξικό λαϊκό κίνημα. Η οργανωτική της συγκρότηση μέχρι τώρα ανταποκρίνεται σε αυτόν τον στόχο;

Η ΛΑΕ προχωρά στην ιδρυτική της συνδιάσκεψη και επιθυμεί μέσα από αυτήν την προσπάθεια να συγκροτήσει ένα πλατύ προγραμματικό και συγκρουσιακό πολιτικό μέτωπο της Αριστεράς και των αντιμνημονιακών δυνάμεων. Η συγκρότησή της έχει σήμερα προσωρινό χαρακτήρα και αντανάκλα σε μια βεβιασμένη προσπάθεια που έγινε αναγκαστικά από τα πάνω. Φυσικά και δεν μας ικανοποιεί ο βαθμός οργάνωσης και ενεργοποίησης των δυνάμεών μας, παρότι η συμμετοχή μας σε ό,τι κινείται αγωνιστικά και σε πολιτικές πρωτοβουλίες είναι αποφασιστική.

Μέσα από τη διαδικασία της συζήτησης και μετά τη συνδιάσκεψη θα πάρει την οριστική της μορφή. Χωρίς να τίθεται υπό αμφισβήτηση ο μετωπικός της χαρακτήρας έχει μεγάλη σημασία να αποφασιστεί το εύρος του μετώπου, το μεταβατικό πρόγραμμα, τα εργαλεία πάλης, το πώς θα εξασφαλιζόμαστε η συμμετοχή των μελών της ΛΑΕ στις αποφάσεις, το πώς θα πάρει έναν χαρακτήρα ενός μαζικού πολιτικού κινήματος ανατροπής.

Εύλογα, πολλοί αναρωπιούνται τι εγγυήσεις υπάρχουν ότι η ΛΑΕ δεν θα γίνει ΣΥΡΙΖΑ και δε θα υποπέσει στα ίδια ρεφορμιστικά αποπήματα. Προσάπτουν μάλιστα στα στελέχη της Αριστερής Πλατφόρμας ότι συμμετέχοντας στα ηγετικά κλιμάκια του ΣΥΡΙΖΑ ήταν συνυπεύθυνα για τη θολή πολιτική του που οδήγησε στη μετάλλαξή του και στη συνθηκολόγησή...

Η Αριστερή Πλατφόρμα έδωσε επί χρόνια μάχη μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ πάνω σε πολύ κρίσιμα θέματα στρατηγικής και τακτικής και η ορθότητα των απόψεών της επιβεβαιώθηκε. Δεν πέτυχε όμως να αλλάξει τη φορά των πραγμάτων και τα στελέχη της παραιτήθηκαν και αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ όταν η ηγεσία του αποφάσισε να ψηφίσει το 3ο μνημόνιο.

Η εξέλιξη στον ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν απολύτως προδιαγεγραμμένη. Το παιχνίδι δεν ήταν εξαρχής στημένο. Δείγματα ανακολουθίας και βήματα προς τα πίσω είχαμε πολλά μετά το 2012. Πιστεύω όμως

ότι υπήρχε η πιθανότητα να εξελιχθούν αλλιώς τα πράγματα αν η εσωτερική διαπάλη γινόταν με πιο ηγεμονικούς όρους, αν υπήρχε ένα οργανωμένο και ενωμένο μαχητικό λαϊκό κίνημα, αν διασφαλιζόταν η ενότητα όλης της Αριστεράς.

Καχυποψία

Αυτό που έγινε πάντως ήταν μια μεγάλη «κατραπακιά» για όλη την Αριστερά και η καχυποψία των απογοητευμένων και οργισμένων αριστερών πολιτών διαχέεται επί δικαίους και αδίκους. Το νέο μας εγχείρημα πρέπει να διασφαλίσει τη μέγιστη δημοκρατική λειτουργία, τη λογοδοσία και τον έλεγχο των οργάνων, καθώς και τη συλλογικότητα χωρίς αρχηγισμούς και παραγοντισμούς, την απόρριψη αντιλήψεων κυβερνητισμού, την αποστασιοποίηση από τον ευρωπαϊσμό και τη σοσιαλδημοκρατική αντίληψη, την προγραμματική επάρκεια και τη σαφήνεια στόχων, το χτίσιμο σταθερών αγωνιστικών δεσμών με τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα. Οι επαναλήψεις και τα παλιά καλούπια δεν χρησιμεύουν. Η επανίδρυση της νέας μαχόμενης πραγματικά ριζοσπαστικής και εξεγερτικής Αριστεράς είναι ο στόχος μας.

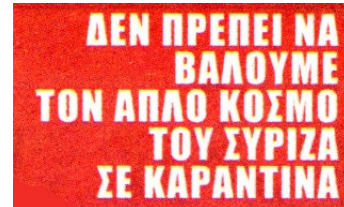
Η ΛΑ.Ε. ετοιμάζεται για την ιδρυτική της Συνδιάσκεψη, η οποία προγραμματίζεται για τον Μάιο, ακούγονται όμως διαμαρτυρίες μέσα από τις γραμμές σας ότι έχει καθυστερήσει πολύ. Μήπως οι ρυθμοί της ΛΑΕ δεν ανταποκρίνονται στα καθήκοντα που βάζει η συγκυρία αλλά και οι ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων, τα οποία αναζητούν εναγωνίως λύσεις στα πιεστικά τους προβλήματα;

Ναι, υπάρχει καθυστέρηση αλλά αυτή δεν οφείλεται σε πρόθεση. Σε μεγάλο βαθμό έχει στοιχεία αντικειμενικότητας λόγω των αναγκών της πάλης όλο το προηγούμενο διάστημα, των πολιτικών πρωτοβουλιών σε κρίσιμα θέματα, της χαμηλής μέχρι στιγμής ικανότητας μας να δουλεύουμε πιο αποτελεσματικά όλοι μαζί. Πρέπει να βελτιωθούμε σε όλους τους τομείς.

Τι απαντάτε σε όσους πιστεύουν ότι δράσεις, όπως η συμβολική κατάληψη των γραφείων της ΕΕ ή το μπλοκάρισμα της εισόδου στο Χίλτον, δίνουν την εντύπωση χάπενινγκ που στοχεύουν στον «φτηνό» εντυπωσιασμό και στο ότι θα γίνουν «ειδηση» από τα συστημικά ΜΜΕ, ενώ την κρίσιμη εποχή που διανύουμε χρειάζονται πολύ περισσότερα και κυρίως διαφορετικά πράγματα να γίνουν από την Αριστερά;

Αν κάναμε μόνο συμβολικούς ακτιβισμούς τότε θα είχαν δίκιο. Αυτό είναι όμως ένα πολύ μικρό μέρος της προσπάθειάς μας, το οποίο φαίνεται διότι το «παίζουν» τα ΜΜΕ, ενώ ένα πλήθος άλλων δραστηριοτήτων στο μαζικό κίνημα, οι πολιτικές μας

πρωτοβουλίες για το Ασφαλιστικό και το προσφυγικό, οι πολυπληθείς συγκεντρώσεις στην επαρχία και άλλες σημαντικές δραστηριότητές μας αποσιωπούνται. Φυσικά και πρέπει να κάνουμε πολύ περισσότερα. Υπάρχει όμως εμπάργκο πληροφόρησης για τη δράση της ΛΑΕ. Αυτό είναι ένα πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Οι συζητήσεις για «μετεγγραφές» ομάδων που αποχωρούν από τον ΣΥΡΙΖΑ πιστεύετε ότι βοηθούν το εγχείρημα της συγκρότησης ενός παλλαϊκού μετώπου ή είναι «μετεγγραφές» ενός περιορισμένου κύκλου «στελεχών» χωρίς μαζική απεύθυνση που «πιάνουν στασίδι» και αναβαπτίζονται στην κολυμβήθρα της ΛΑΕ, ενώ φέρνουν σοβαρές ευθύνες για το οργανωτικό πραξικόπημα που επιχειρήθηκε εντός του ΣΥΡΙΖΑ μετά το δημοψήφισμα; Αναφέρομαι βεβαίως και στην περίπτωση Κορωνάκη που δημιούργησε έντονες αντιδράσεις.

Τα μέτωπα δεν τα κάνεις με τον εαυτό σου, αλλά με πολίτες και δυνάμεις που δεν συμφωνείς σε όλα. Είναι κατανοητό έπειτα από τέτοια κρίση και ήττα που δεχτήκαμε να φουσάμε και το γιαούρτι αφού καήκαμε στον κυλό. Όμως μη φτάνουμε σε υπερβολές που οδηγούν τελικά σε μια στενότητα η οποία δεν είναι τουλάχιστον χρήσιμη για το εγχείρημά μας. Οι σύντροφοι του Δικτύου Ριζοσπαστικής Αριστερός, με τους οποίους συναντηθήκαμε προσφάτως, δεν θέλουν να ενταχθούν στη ΛΑΕ, αλλά να αναπτύξουμε σχέσεις συνεργασίας. Και εμείς το θέλουμε σε μια προγραμματική βάση. Μην ξεχνάμε επίσης ότι αυτοί οι σύντροφοι, και ο Τ. Κορωνάκης στον οποίο αναφερθήκατε, διαφώνησαν και αντιτάχθηκαν εν τέλει στο πραξικόπημα Τσίπρα, έφυγαν από τον ΣΥΡΙΖΑ την ίδια περίπου περίοδο ή δεν τον στήριξαν στις εκλογές. Θέλω, όμως, με αφορμή αυτή την ερώτηση να κάνω ένα πρόσθετο σχόλιο. Υπάρχουν πολλοί αριστεροί ψηφοφόροι που απομακρύνθηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ αλλά δεν ήρθαν σε εμάς. Πολλοί αριστεροί επίσης δυσανασχετούν, διαφωνούν πλην όμως παραμένουν στον ΣΥΡΙΖΑ επικαλούμενοι μια σειρά δικαιολογιών. Δεν πρέπει να βάλουμε τον απλό κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ σε καραντίνα. Θέλουμε να τον κερδίσουμε πολιτικά και ιδεολογικά αυτόν τον αριστερό κόσμο και δεν πρέπει να οδηγούμε τα πράγματα σε μια πόλωση που τους επανασυσπειρώνει. Η διαπάλη πρέπει να είναι σκληρή με την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά να είναι πολιτική και πειστική.